

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 79/2016
02.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљене В.В., због продуженог кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката М.Ђ.-П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 242/2015 од 01.10.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 308/15 од 06.11.2015. године, у седници већа одржаној 02.02.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене В.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 242/2015 од 01.10.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж 308/15 од 06.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 242/2015 од 01.10.2015. године, окривљена В.В. оглашена је кривом због продуженог кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији у вези члана 61. КЗ за које јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца те јој је суд опозвао условну осуду изречену пресудом Основног суда у Пожеги К 409/2014 од 29.01.2015. године и узео као утврђену казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, те је осудио на јединствену казну затвора у трајању од шест месеци. Истом пресудом окривљеној је изречена у смислу члана 87. КЗ у вези са чланом 176. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији мера безбедности одузимања предмета, као у изреци пресуде, те је обавезана да суду плати трошкове паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж 308/15 од 06.11.2015. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљене В.В. и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги К 242/2015 од 01.10.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљене В.В., адвокат М.Ђ.-П., поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, одредбе члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев те да преиначи побијане пресуде.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљене В.В. се указује на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 3) ЗКП, наводима да је одлуком о кривичној санкцији и опозивању условног отпуста повређен закон на штету окривљене. Наиме, одбрана налази да је суд „противно одредбама опозвао условну осуду“, иако је могао да, поред утврђене јединствене казне, поново изрекне условну осуду с`обзиром да није био везан забраном изрицања условне осуде. Такође одбрана налази да је суд преоштро применио закон када се узму у обзир све олакшавајуће околности на страни окривљене која је стара и болесна жена. По ставу одбране иста сврха се могла постићи и изрицањем условне осуде или одређивањем да се казна затвора изврши у просторијама у којима осуђена станује, што по ставу одбране јасно произлази из признања осуђене и покајања за учињено дело.

Врховни касациони суд ове наводе у поднетом захтеву оцењује као неосноване налазећи да побијаним правноснажним пресудама није повређен кривични закон на штету окривљене, односно учињене повреде из члана 439. тачка 3) ЗКП. С`обзиром на то да је ова повреда кривичног закона истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда као довољне, јасне и аргументоване, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Неоснованован је и навод браниоца окривљене изнет у захтеву, да је повређен закон на штету окривљене, одредба члана 439. тачка 3) ЗКП, тиме што јој није одређено извршење казне затвора у просторијама у којима станује.

Одредбом члана 45. став 5. Кривичног законика прописано је да суд може, ако учиниоцу кривичног дела изрекне казну затвора до једне године, истовремено одредити да ће се она извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује уколико се с`обзиром на личност учиниоца, његов ранији живот, његово држање после учињеног дела, степен кривице и друге околности под којима је дело учинио може очекивати да ће се и на тај начин остварити сврха кажњавања.

Дакле, првостепени суд приликом одлучивања о таквом захтеву, уколико је исти истакнут пре објављивања већа да је главни претрес завршен, може, а не мора одредити да ће се казна затвора извршити у просторијама у којима станује окривљени, све у смислу одредбе члана 45. став 5. КЗ. У конкретном случају окривљена В.В. такав захтев није изнела до завршетка главног претреса пред Основним судом у Пожеги, те су супротни наводи у захтеву браниоца окривљене оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.